

## [Arbejdsministeren.]

dette samfundsonde. Jeg forstår i og for sig udmærket, at et forslag om at nedsætte et udvalg fremkommer. Hvor langt jeg end er gået tilbage i funktionærhistorien — det er dog ikke helt til tidernes morgen — har jeg ikke kunnet finde en funktionærdebat her i folketinget, der ikke er resulteret i, at man har nedsat et sagkyndigt udvalg til at beskæftige sig med funktionærspørgsmål. Det kan da også være velbegrundet.

Den ældre funktionærs problemer, som hr. Simonsen peger på, er jo alvorlige nok. Spørgsmålet har relation til arbejdsgiverens holdning over for den ældre arbejdskraft. Det har relation til funktionærens muligheder for at ajourføre sine færdigheder og videreføre dem gennem efteruddannelse. Det har også relation til den energi, funktionæren sætter ind på at klare sine efteruddannelsesproblemer. En af de ting, erfaringen viser, er desværre, at de, der søger efter uddannelserne, ofte er dem, som trænger mindst til det, mens de, der trænger mest, er tilbøjelige til at holde sig tilbage. Den ældre funktionærs vanskeligheder har vel også relation til førtidspensioneringsspørgsmålene. Der er altså for så vidt mange problemer, som behandles mere eller mindre systematisk, og som ligger under forskellige ministerier. Det er nok muligt, at der kan være brug for, at disse spørgsmål bringes sammen i et udvalg til fælles og samordnet behandling. Jeg skal gerne gøre spørgsmålet til genstand for overvejelse.

Hr. Jens Frandsen nævnte vedrørende afskedigelsesnævn, at det af mit lovforslag, bemærkningerne til det og forelæggelsestalen fremgår, at det er et spørgsmål, som har været særligt overvejet, og det kan jeg bekræfte. Det fremgår også, sagde hr. Jens Frandsen, at jeg har givet udtryk for vilje til at drøfte spørgsmålet nærmere i udvalget. Det kan jeg også bekræfte. Jeg synes dog, jeg for en fuldstændigheds skyld må tilføje, at situationen ikke er den, at det sådan nærmest er tilfældigt, hvilket resultat vi er nået til i det lovforslag, jeg har fremsat. De mange overvejelser, som ganske rigtigt har fundet sted, er udtryk for, at det er et kompliceret problem, det drejer sig om, og resultatet er fremkommet efter meget nøje overvejelse.

Til slut skal jeg takke for den tilslutning,

som jeg egentlig mener er kommet fra de fleste, ja, vel alle partier til det forslag, jeg på regeringens vegne har fremsat. Mange, bl. a. socialdemokratiets ordfører, har ment, at der manglede en del ting i forslaget, men jeg havde indtrykket af, at man var glad for det, der stod der.

**Erling Dinesen:** Det er rigtigt, som arbejdsministeren siger, at de væsentlige ting i hans forslag er vi glade for. De er nemlig en direkte afskrift af vort forslag, så det er der ikke noget særlig mærkeligt i.

I øvrigt synes jeg nok, det var en værre samling søforklaringer, vi fik af regeringspartiernes ordførere. Søforklaringerne var imidlertid ikke i stand til at skjule den kendsgerning, at man er på vild flugt fra de løfter, man har givet funktionærene ved møder, i skrift og i tale.

Herudover er der et par ting, jeg godt vil gå lidt nærmere ind på her i anden omgang. Hr. Simonsen rejste spørgsmålet om et udvalg, som i særlig grad skulle beskæftige sig med de ældre funktionærs problemer, forstod jeg. Jeg skal være den første til at erkende, at der er problemer for de ældre funktionærer. Men det er jo ikke blot for kategorien af ældre lønmodtagere, der er problemer, det gælder også for andre kategorier. Hvis arbejdsministeren derfor beslutter sig til at nedsætte et sådant udvalg — nu er jeg for øvrigt ikke sikker på, om ikke socialforskningsinstituttet i forvejen har materiale om disse ting, det tror jeg — så må det omfatte samtlige lønmodtagere. Så må det også dreje sig om ældre arbejderes problemer, for de er sandelig ikke mindre end de ældre funktionærs. Jeg så gerne, at man fik klaret dette.

Hr. Simonsen sagde videre, at der i det forslag om afskedigelsesløn, som findes i regeringsforslaget, er indbygget prævention, og det kan man naturligvis godt opfatte på den måde. Jeg vil nu vove den påstand efter mange års arbejde med disse ting, at der i høj grad også er indbygget en risiko. Man kan efter 18 år opnå 3 måneders afskedigelsesløn. Det kan godt friste svage sjæle, som jo også findes blandt arbejdsgiverne, til, måske under ugunstige beskæftigelsesforhold, at skille sig af med funktionærene, for man ellers ville have gjort det, for at undgå den forpligtelse. Der er måske nok en vis